

lige; hvis det derfor skulde vise sig, at Ministeren kommer med Indbendinger, hvoraf det fremgaar, at det er umuligt at faa denne Ordning indført til den nævnte Tid, antager jeg, at Flertallet heller ikke vilde holde saa stærkt derpaa. Man har kun syntes, at det Tidspunkt, der var sat, var noget fjernt, og har derfor ønsket at gøre Fristen noget kortere. Udvalgets Vindringsforslag under Nr. 50 er en ret naturlig Følge af, at man fra alle Sider erkender, at man ikke kan lovgive paa en hel Mængde Omraader, som man ellers kunde have lyst til at lægge ind under Lovbundne Regler, fordi det, som jeg flere Gange har nævnt, er en Sag, hvor man stadig gør Erfaringer og stadig gør Forandringer. Derfor er det naturligt, at man vedtager denne Lov som rent foreløbig, og vi ønske derfor, at den skal revideres igen inden Udløbet af en vis Tid. Det er dette, man har foreslaaet i den sidste Vending under Nr. 50. — Hermed har jeg gennemgaaet samtlige Vendinger, og jeg skal foreløbig slutte, idet jeg anbefaler Udvalgets og dets Flertals Vendinger til det høje Rigs og den højtærede Ministers Velvilje.

Scharling: Det Mindretal, hvortil jeg hører, har i det hele taget ikke været meget tilbøjeligt til at gaa med til Vendinger vedrørende det nu foreliggende Affnit af Loven. Vi erkende, at Lovforslaget selv i det hele paa dette Omraade er liberalt affattet, og at det, dersom det kunde blive gennemført paa den Maade, som nærmere er antydet i Anmærkningerne, vilde betegne et stort Fremstridt. Særlig har jeg for mit Bedkommende Betænkelse ved at gaa med til noget Vindringsforslag med Hensyn til Godstaksterne, thi det er et meget vanskeligt Omraade at røre ved for dem, der ikke have det nøjeste Kendskab til disse Forhold. Der er mangfoldige Hensyn her at tage, til Banernes forskelligartede Bestaafenhed, den Maade, hvorpaa de skulle behandles, det Omfang, hvori de komme til Transport osv., og særlig tror jeg, at det Princip, som jeg i øvrigt fuldt ud vedkender mig, at lade Takster fremfalde en forøget Trafik, ikke altid vil holde Stik paa Godstransportens Omraade, fordi de Mængder, der er Tale om at transportere, i Grunden ere blivende og i adskillige Tilfælde ikke ville kunne forøges, i alt Fald ikke ville kunne forøges ihynderligt ved nogen som helst Medsættelse. Der er i det hele her Forhold at tage i Betragtning, som ere meget vanskelige for de enkelte Medlemmer at overskue, og jeg for mit Bedkommende har derfor ikke ønsket at være med til de Forslag, der ere stillede vedrørende Gods-

befordringen. Naar jeg som et Mindretal har stillet et særligt Vindringsforslag under Nr. 42 vedrørende Persontrafikken, gør jeg mig selvfølgelig ingen Illusioner om, at et saadant Forslag skulde blive vedtaget her i Salen, naar det staa over for et Regeeringsforslag, som i det væsentlige med en, om end ikke uvæsentlig Vending, foreslaas fulgt af Udvalgets langt overvejende Flertal. Naar jeg alligevel har stillet dette Forslag og ønsker det til Forhandling her, er det, fordi jeg har anset det for ønskeligt, at de forskellige Principper, som gøre sig gældende der, kunne komme stærkere frem, og navnlig at der ved Administrationens Gennemførelse af det fremlagte Lovforslag saa vidt muligt kan tages Hensyn til forskellige af de her fremhævede Principper. Jeg skal i al Almindelighed udtale, at jeg betragter det som en given Sag, at Takstnedsættelser fremkalde forøget Trafik; og naar de foretages paa rette Maade og med rette Skønsomhed, vilde de i Virkeligheden ikke paaføre Banerne Tab, men snarere føre til forøget Indtægt. Det vilde ikke være vanskeligt at paavise med de foreliggende Erfaringer for Dje, at dette faktisk har været Tilfældet med de forskellige Takstnedsættelser, som hidtil have fundet Sted paa vore Baner. De mindre heldige Resultater, som i adskillige Aar og Perioder ere fremkomne, skyldes ikke Takstnedsættelser, men fornemmelig Anlægget af ny Banestrækninger, som i den første Tid kun have haft ringe Trafik og derfor have trukket det hele Banenæt. Jeg tvivler derfor ikke om, at en skøn som Nedsættelse af Taksterne vil føre til, at der ikke lides noget Tab, og det er ogsaa min Mening med det Forslag, jeg har stillet, at jeg ikke dermed vil paaføre Banerne noget Tab, idet jeg anser det for rigtigt, at de i det hele taget give omtrent den Forrentning af Anlægskapitalen, som de nu give, ja maaske endogaa lidt mere, end de nu give. Paa den anden Side skal jeg dog bemærke, at naar Flertallet har villet gøre gældende, at man ikke for meget maatte lade dem, der ikke benytte Banerne, betale gennem Statstilflugt for dem, der benytte Banerne, tror jeg, at der her er set lidt stærkt paa Forholdet, idet Forholdet jo i Virkeligheden er dette, at ikke blot de Personer, som benytte Banerne, nyde godt af dem, men i Virkeligheden det hele Samfund, og navnlig gælder dette i høj Grad for Godstransporten. Der er ganske sikkert ikke et Menneske her i Landet, som ikke paa en eller anden Maade nyder godt af Jærnbanebefordringen. Det kan derfor ikke siges, at man, naar man ikke kræver fuld Forrentning af Banerne, lægger Skat paa en Del af Befolkningen, som i og